

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

ILLUSTRERADT

MAGASIN

9DE ÅRG.

DEN 26 APRIL 1908.

N⁰ 30

Foto. Lindheborg, Jönköping.

Klode: Kon. A. B. Bengt Silfversparre Sk/m—029

P. A. Ribbing

PEDER ARVID RIBBING. †

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

När "Sveas" skald för snart hundra år sedan skänkte oss de bevingade orden, att det svenska folket hade att inom Sveriges gräns eröfra Finland åter, anade han nog knappast, i hvilken utsträckning de skulle gå i uppfyllelse. Svenskt jordbruk nu och för ett sekel sedan, svensk skogshandtering nu och vid tiden kring 1809, svensk industri då och nu — det är motsatser, mellan hvilka det rymmes till och med mera än ett storhjärtigdom. Mindre fäster sig kanske allmänhetens blick vid de landvinningar i rent bokstaflig mening, som af svensk odling gjorts och göras inom Sveriges gräns: upptagandet och läggandet under kultur af rena ödemarken. Hvad på denna väg kan åstadkommas, visade först Danska Hedeselskabet exempel på: ett område motsvarande mer än hälften af det 1864 förlorade Sönderjylland har af detta återeröfrats från den jylländska ljungheden. Föredömet verkade. En ädel svensk patriot med brinnande nit och aldrig slappnande energi — Carl von Feilitzen — greps vid ett besök på Hedeselskabets plantager af en entusiastisk förvissning, att svensk fosterlandskärlek skulle förmå detsamma som dansk. Hans blick hade därvid kommit att stanna vid de vattensjuka mossmarker, som upptaga så stora arealer i vårt land. Dessa borde kunna omskapas till odlade fält och medlet härtill borde vara att sprida kunskap om, huru dessa odlingsmarker borde skötas för att gifva bästa ekonomiska resultat. För detta ändamål stiftades så vid ett sammanträde med Rogberga landtmannaförening i Småland den 25 januari 1886 den förening, som inom loppet af två år växte ut till den hela landet omfattande Svenska Mosskulturföreningen.

Bland dem, som redan vid det konstituerande sammanträdet omfattade den framkastade fosterländska tanken med det lifligaste intresse var f. öfverstelöjtnanten P. A. Ribbing på Riddersberg. Han utsågs till föreningens förste ordförande och kvarstod som sådan under icke mindre än tolf år eller till höstsammanträdet 1898, då tilltagande ålder tvang honom att träda tillbaka. Carl von Feilitzen har om honom vittnat, att "hans humana väsende och varma nit för mosskulturens befrämjande i hög grad bidragit till föreningens framgångar och anseende." Häri instämmer för visso en hvar, som varit i tillfälle följa föreningens och dess förste ordförandes verksamhet. När Ribbing den 10 dennes kallades hädan, stod den svenska mosskulturen i främsta ledet bland de sörjande vid den öppna griften.

Peder Arvid Ribbing var född på Ulfsnäs den 9 september 1827. Han tillhörde Ulfsnäsgräns af den urgamla svenska adliga ätten med detta namn och var son till ryttmästaren Bengt Ribbing och hans maka, född Schmiterlöw. 1843 inskrefs han som kadett vid Karlberg och blef fyra år senare underlöjtnant vid Smålands husarer, hvilket regemente fadern tillhört. Inom detsamma befordrades han till löjtnant 1856, till ryttmästare och chef för Hvetlanda skvadron 1866 och till major 1880. Följande år utnämndes han till öfverstelöjtnant, hvarifrån han erhöll begärt afsked 1885. I reserven kvarstod han dock till 1892.

Som i allmänhet var fallet med officerarne vid de gamla indelta trupperna, ägnade sig Ribbing bredvid militärtjänsten åt jordbruket. Redan vid sitt giftermål 1861 öfvertog han Ridderbergs gods och lade härtill 1872 Lidhults gård, båda belägna i Rogberga socken i Jönköpings län. Lifligt deltog han i sin hembygds offentliga angelägenheter och intresserade sig särskildt för länets hushållningssällsksaps verksam-

het. Han hade länge plats i dettas förvaltningsutskott och beklädde under en följd af år posten som dess vice ordförande — i själfva verket den främsta inom detsamma, som tillsattes genom val, då inom detta län landshöfdingen i kraft af oskrifven lag står som ordförande. Om hans förtjänster inom hushållningssällskapet vittnar äfven att han åtnjöt den sällsynta hedersbevisningen att 1895 få mottaga dess guldmedalj.

Både inom hushållningssällskapet och den trängre hembygds-kretsen utöfvade Ribbing ett synnerligen stort personligt inflytande. Han var en man af gamla stammen i bästa mening, patriarkalisk i sitt förhållande till tjänare och underlydande, en smula försiktig kanske när det gällde att inlåta sig på nyheter, men med seg energi vidhållande, hvad han en gång blifvit öfvertygad om vara öfverensstämmande med en sund och god utveckling. Härom vittnar det intresse, hvarmed han omfattade mosskulturtanken; härom den iver hvarmed han på sena ålderdomen i sin hembygd lyckades åstadkomma en af de få inom Jönköpings län existerande äggförsäljningsföreningarne, en förening, som numera säges vara tongifvande på norra Smålands äggmarknad. Alltid häfdade han utan prut, hvad enligt hans åsikt gammal svenskmanntro och heder fordrade och det kunde väl ock hända, att till följd häraf meningarne kommo att brytas hårdt emot hvarandra, där han var med. Men huru högt stridens vågor bröto sig mot hvarandra — meningsfränder och motståndare möttes städse i erkännandet, att Peder Arvid Ribbing var en ärans man utan fruktan eller tadel.

Framför allt är dock hans namn som ofvan antyddes knutet till svenska mosskulturföreningens första verksamhetsskede. Hvar och en som bevisat något af föreningens årssammanträden under hans presidium, minnes ock den varma kärlek till föreningens uppgift, som genomandades hans korta, kärnfulla anföranden. Det gäller ju ock, som han vid ett tillfälle erinrade, att lägga ett område på icke mindre än ca 60,000 kv. kilometer, eller nästan samma yta som konungarikena Nederländerna och Belgien tillsammans, under odlarens plog! Glädje hade han ock af de resultat, som genom föreningens verksamhet vunnos, om ock det nog stundom syntes honom, som om frukterna voro för långsamma i mognandet. Och det var nog Ribbings eget hjärta, som talade ur ett citat efter en intresserad mossodlare från 1800-talets början, som han anförde vid den sista sammansammankonist, vid hvilken han var ordförande:

"Hur länge skola våra oodlade mossar visa antingen *liknöjdhet* eller *slapphet*?"

Huru länge skola de få förpasta vår annars rena svenska luft?"

Huru många tusen svenska innebyggare skola ännu saknas, som likvisst kunde hafva sin näring af dessa ödsliga trakter?"

Patriotiska frågor, som ännu vänta på svar!

Vid sin afgang som ordförande hedrades Ribbing af Mosskulturföreningen med hedersledamotskap i densamma, en utmärkelse, som hittills kommit endast en annan person till del. För öfrigt må antecknas, att Ribbing mottagit utnämning till kommandör af första kl. af Vasa-orden.

Sistlidet år afflyttade han till Boo å Värmdön, hvori han genom sitt gifte ägde del. Närmast sörjes han af efterlevande maka, född af Petersens, sex söner och tre döttrar.

EMANUEL SWEDENBORGS STOFT I SVERIGE.

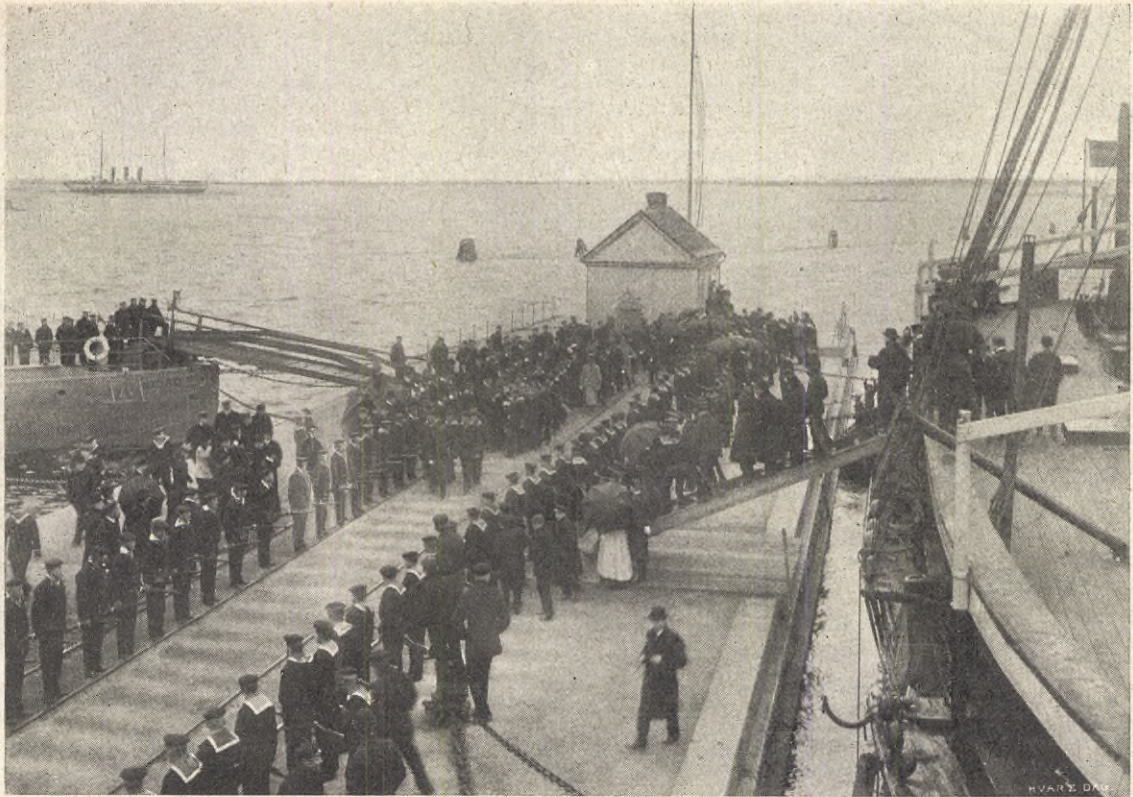

Foto. Källman, Karlskrona.

SWEDENBORGS STOFT FÖRES PÅ SVENSK JORD.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjönersparre othlm—Gbg

Den 18 april landsattes Emanuel Swedenborgs kista på Karlskrona örlogsvarf och fördes därifrån omedelbart i högtidlig procession till Amiralitetsskyrkans grafkor, där den tillsvidare kommer att förvaras. Hvert den sedan skall föras är ännu ej bestämdt. Man har föreslagit flera platser som den store mannens sista hvilorum och diskussionen om hvilken som vore lämpligast har varit rätt liflig. I Varnhem skulle han hvila i fädernegravnen, i Uppsaladömen i den svenska vetenskapens centrum och i sin studiestad o. s. v. Nu är ju dock hans stoft återbördadt till fosterjorden.

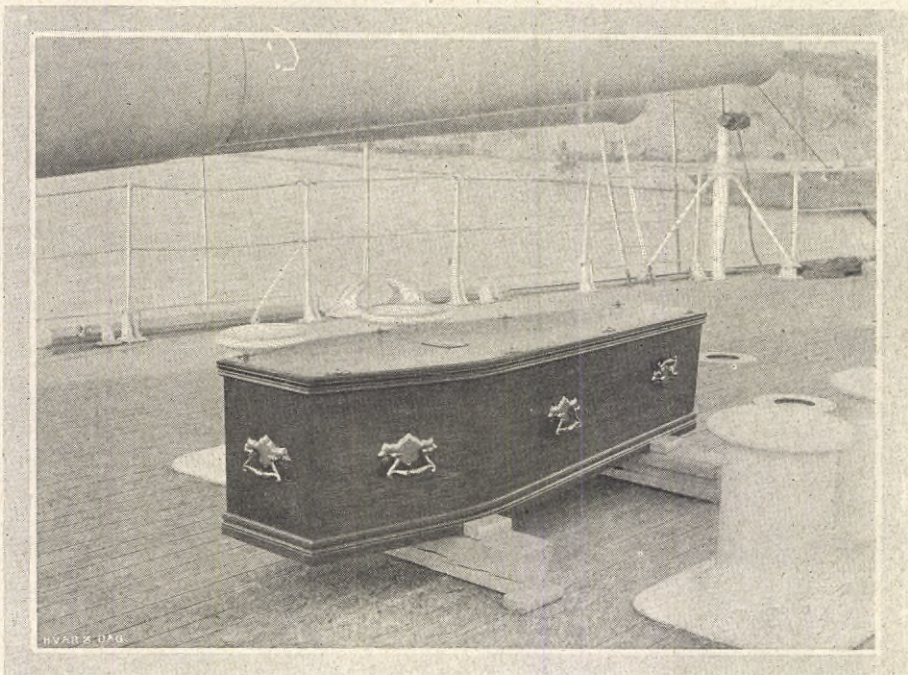

Foto Hæger, Strömstad.

SWEDENBORGS KISTA OMBORD PÅ "FYLGIA".

Kliché: Bengt Sjönersparre

SVENSK-AMERIKANARNES SISTA HÄLSNING TILL KONUNG OSCAR.

Ett vackert bevis på samhörighetskänslan mellan våra landsmän i Amerika och vårt konungahus är den silfverkrans, som svenska kolonien i Newyork öfversändt till utrikesministern att nedläggas vid framlidne konung Oscar II:s kista i Riddarholmskyrkan. Och denna gåfva vinner i värde därigenom, att den, enligt bifogad skrifvelse, ej är resultatet af ett fåtals frikostiga bidrag, utan åstadkommen genom smärre bidrag från de tusentals svenskar därute, hvilka i tack-samt minne bevarat sitt gamla fosterland.

Den tilltalande minnesgården är af massivt silfver, ungefär en half meter i diameter, samt bär inskriptionen: "Till en vördad konungs minne. Från svenskar i Newyork." Öfver konungens namnchiffer höjer sig svenska riksvapnet i guld. Lagerbären äro förgyllda och flaggorna, den svenska och amerikanska, inlagda med emalj.

Riksmarskalken frih. von Essen nedlade kransen vid kistan i öfre Bernadotteska grafkoret.

SKOLLÄKAREMÖTET.

Till öfverläggning i skolhygieniska frågor har läroverksöfverstyrelsen inkallat svenska skolläkare, och förhandlingarne togo sin början den 13 april i Stockholm, då, under ordförandeskap af öfverdirektör Ernst Carlson, mötet öppnades i Kungsholmens realskola. Mötets uppgift var att befordra tidsenliga reformer på det skolhygieniska området och att bereda tillfälle till meningsutbyten i på dagordningen stående frågor beträffande den fysiska uppfostran. — Förhandlingarne pågingo t. o. m. den 15.

HVAR S DAG. fotograf i Sthlm.

Kliché: Bengt Silfverparre

DEN SILFVERKRANS, som svenska kolonien i Newyork öfversändt att nedläggas vid konung OSCARS kista.

HVAR S DAG'S FOTOGRAF I STHLM

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm.—Gbg

DELTAGARE I SKOLLÄKAREMÖTET.

Rektor C. Svedelius, Sthlm (1), rektor C. A. Lundberg, Sthlm (2), dr A. V. Thorén, Jönköping (3), dr C. A. Trana, Sthlm (4), dr K. G. V. Spangenberg, Sthlm, (5), dr P. D. Silfverskiöld, Göteborg (6), stadsläk. J. H. Goldkuhl, Växjö (7), prof. L. M. Törngren, Sthlm (8), läroverksrådet A. Nordfelt, Sthlm (9), läroverksrådet B. J:son Bergqvist, Sthlm (10), doc. G. M. Koræen, Sthlm (11), öfverdirektör C. F. E. Carlson, Sthlm (12), prof. E. B. Almquist, Sthlm (13), prof. A. G. Wide, Sthlm (14), läroverksrådet N. G. W. Lagerstedt, Sthlm (15), t. f. läroverksrådet rektor A. W. Falk, Göteborg (16), doc. E. B. A. Bolin, Uppsala (17), amanuens G. Rystedt, Sthlm (18), först. provinssiäläkaren F. E. A. Block, Luleå (19).

En stor järnvägsolycka inträffade torsdagen den 16 mellan Borlänge och Selnäs stationer. Då eftermiddagståget från Falun, bestående af ett trettiotal vagnar, hunnit den höga banvallen ett stycke från Selnäs hoppade trettonde vagnen, på hvilken en axeltapp sprungit, helt plötsligt ur spåret och släpade med ungefär 100 meter upprifvande banvallen utan att banbetjäningen märkte något. Därpå fastnade den och lösslets från den föregående delen af tåget samt kom de följande sjuvagnar att urspara. Af de aderton vagnarne blefvo sexton fullkomligt krossade. Ingen människa skadades. (Foto. Bodén, Borlänge).

I förra numret gäfvö vi ett kort omnämmande af *Barnens Dag* som, hvad Stockholm beträffar, äger rum den 26 och 27 maj. Vi äro nu i tillfälle meddela en bild af den villa, hvilken som högsta vinst ingår i den med fästligheterna förbundna tombolan. Säkerligen uppskjuter mången att hyra sommarnöje i den tysta förhoppningen, att mot slutet af maj se sig som välbeställd villaägare, och hvem den lycklige än må blifva, har han anledning känna sig belåten.

Vid Skurusund, en half timme från Stockholm, med den härligaste utsikt öfver stora segelleden reser sig denna lantliga idyll. Fri och egen tomt, femtusen kvadratfot. En liten vit stuga med röda fönsterknutar och en präktig veranda. Invändigt två stora ljusa rum och kök. Det ena hållet i hvitt och guld, det andra i grönt och guld, allt nytt, komplett möbleradt i gammal svensk allmogestil. Och detta för en krona! Hvem blir den afundsvärde?

*

Den 7 april afled i sitt hem i Skällinge socken förre folkskolläraren *Emanuel Hvalgren* 80 år gammal. Jämte ett fruktbärande arbete på skogsplanterings område och en betydande insats i hemsöknens kommunala lif hade hans egenskap af "filosofen i Skällinge" skaffat honom namn. Den aflidne var en ovan-

ligt kunskapsrik man och hade med iver kastat sig öfver studiet af filosofien. SjälF hade han utarbetat ett filosofiskt system som kommit ut från trycket. H. behärskade franska, tyska och engelska språken, hade goda insikter i grekiska och latin och kände äfven till sanskrit. Han efterlämnade ett stort och ganska värdefullt bibliotek. Den gamle originelle mannen, som, satt inom en större verkningskrets, kanske skulle nått sina djärfva drömmars mål, lämnar många vänner efter sig, som sent komma att glömma "Skällingefilosofen".

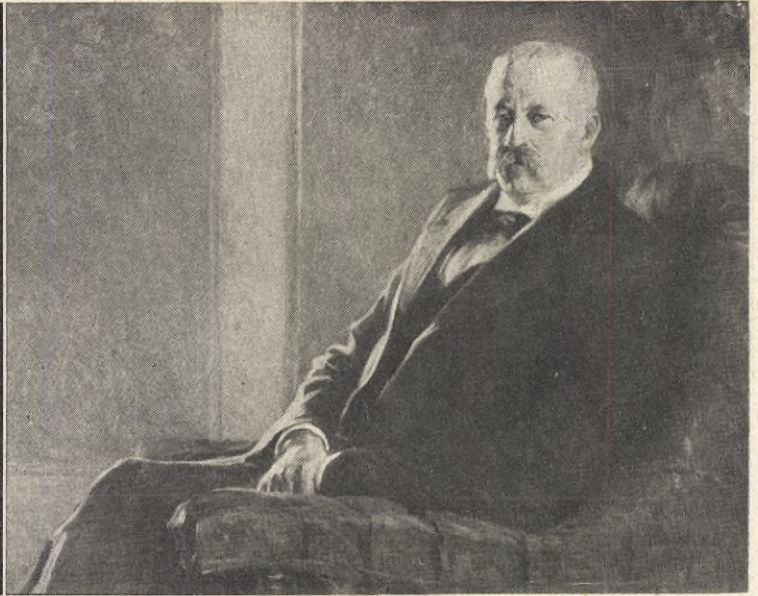

Efter fotograf.

BARNENS DAGS VILLA. Kikoh: Bengt Sköfverparre.

EMANUEL HVALGREN "filosofen i Skällinge". †

GRAFVE FR. WACHTMEISTER,
AF H. OLSSON—MASOLLE.

från Harö. Inom skulpturen dominerar helt professor John Börjeson, men flertalet af hans alster äro af gammal datum. Hans grupp i gips: "Tröst" tillhör dock hans senare skapelser och är väl jämförelsevis ny för den stora allmänheten. A. H. Wissler, upphofsmanen till "Tors fiske", bronsgrupp på Adolf Fredriks torg i Stockholm, utställer en staty i gips benämnd: "Skogsrå", som tillhör denna afdelnings mest uppmärksammade föremål.

Öfverst t. v.: »TRÖST» AF J. BÖRJESON.
»AFTON». MOTIV FRÅN HARÖ, AF
A. GENBERG.

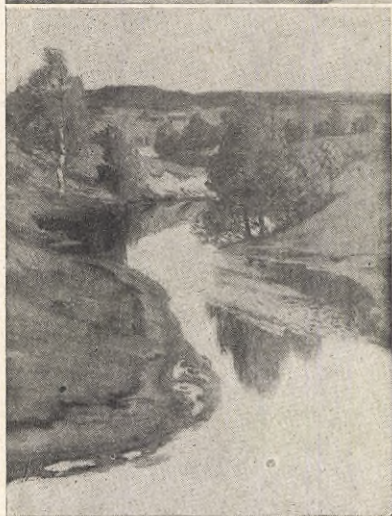
Svenska konstnärernas förenings 16:de årsutställning öppnades den 18 april i k. akademien för de fria konsterna. Utställningen är synnerligen rikhaltig och omfattar såväl skulptur som målning. Särskildt å det senare området ges goda prof på vår inhemska konst, och de till öfver ett hundratal uppgående taflorna, hvaraf blott få förut exponerats, präglas genomgående af ett sundt och konstnärligt utförande. Såväl porträtt- som landskapsgenren är rikligt företrädd och som typiska motiv för hvardera riktningen återgifva vi Helmer Olsson-Masolles bild af greve Fr. Wachtmeister och Anton Genbergs stämmingsfulla: "Afton", motiv

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF »SKOGSRÅ» AF WISSLER. Kliché: Bengt Skjerveparre.

TVÅ VINTERTAFLOR AF GUMMESON.

Mellerst: "AFTON VID ÄN" AF ÄSLUND.

Nederst: PORTRÄTT AF KYR-
KOH. LINDSKOG, I OLJA AF
ÄSLUND.

H. 8 De GÖTEBORGSFOTOGRAF.

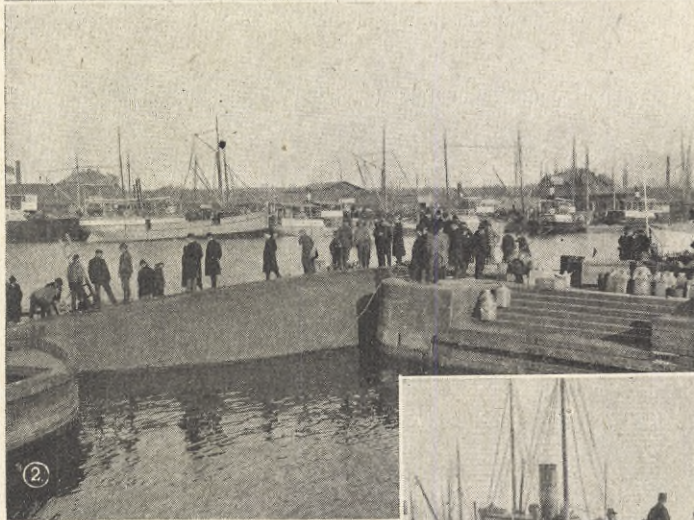
Klubbé · Krom. A.-B. Penat Silversparre Stilm.—Gbg
ÄSLUNDS "KVÄLLSBRASAN".

GUMMESONS
"KASTANJETRÄ-
DET".

tiv från bygator och gårdsinteriörer — målade i en ständigt återkommande leriig färgskala — visar en äkta skånsk själfbelåten blid förnöjsamhet, röjer Äslund sin rörlighet och obeständighet, men äfven en lätt hand och öppet öga för motiv, som oftast ligga långt bakom husknuten. Hans utställning är därför brokigare, mera omväxlande än man är van vid att se till dagligdags genom sin oförfärad färgglädje, rikedom på uppslag och motiv och en alltid rörlig fantasi som tagit alla uttrycksätt i sin tjänst. Bland det 100-tal arbeten konstnären här samlat, funnos skisser och studier, fullbordade och ofullbordade, smått och stort i olja, akvarell, pastell, etsning, teckningar i kol och blyerts, minnen från Italien, Frankrike, Tyskland, England, från Lofoten och andra delar af Norge, ej förglömmades det kanske bästa på utställningen: ett större antal mindre skisser af äldre och yngre datum från Lappmarken, kraftiga och melodiosa i färg.

Från artisterna P. Gummeson och E. Äslunds nyss avslutade utställning å Valand i Göteborg lämna vi några bilder. De båda konstnärerna representera vidt skilda landsändar — Å. Västerbotten och G. Skåne, hvar och en med starkt utpräglade vidt skilda lynnesegendomligheter. Under det att Gummeson i sina mo-

rell, pastell, etsning, teckningar i kol och blyerts, minnen från Italien, Frankrike, Tyskland, England, från Lofoten och andra delar af Norge, ej förglömmades det kanske bästa på utställningen: ett större antal mindre skisser af äldre och yngre datum från Lappmarken, kraftiga och melodiosa i färg.

1. VY ÖFVER OLYCKSPLETSEN VID LILLA BOMMEN. Foton togs en timme efter det den ohyggliga olyckan inträffat. Foto *Steen Möller*, Göteborg.
2. RÄDDNINGSPÅRBEDET PÅ GÅR. H. & D. Göteborgsfotograf.
3. EN AF DE DRUNKNADE UPPBÅRES. Amatörfoto.

4. PÅ DEN FÖRÖLYCKADE ÅNGARENS SIDA. H. & D. Göteborgsfotograf.

5. TVENNE DRUNKNADE KÖRAS BORT. Amatörfoto. Källa: *Stengt Skifferparv*.

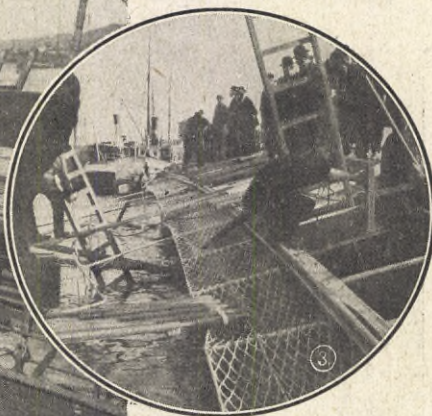
Onsdagen den 15 april inträffade i Göteborgs hamn en olycka, som dess bättre torde vara utan motstycke i vårt land. Ångaren "Göta Eli" låg färdig att i vanlig ordning gå ut på sin trade. De sista förtöjningarna hade icke los-

STROFEN I GÖTEBORGS HAMN.

sats, man började backa ut, då båten gjorde en öfverhaling och kantrade. Såväl passagerare som besättning råkade i öfverhängande lifsfara, många af passagerarne omkommo, andra räddades, somliga först efter stora svårigheter, i det de måste föras ut genom däckets i upphuggna hål. Hittills ha 26 lik anträffats. Orsaken till olyckan måste troligen sökas i att godslasten var

BÄRGNINGSARBETET
BÖRJAR.

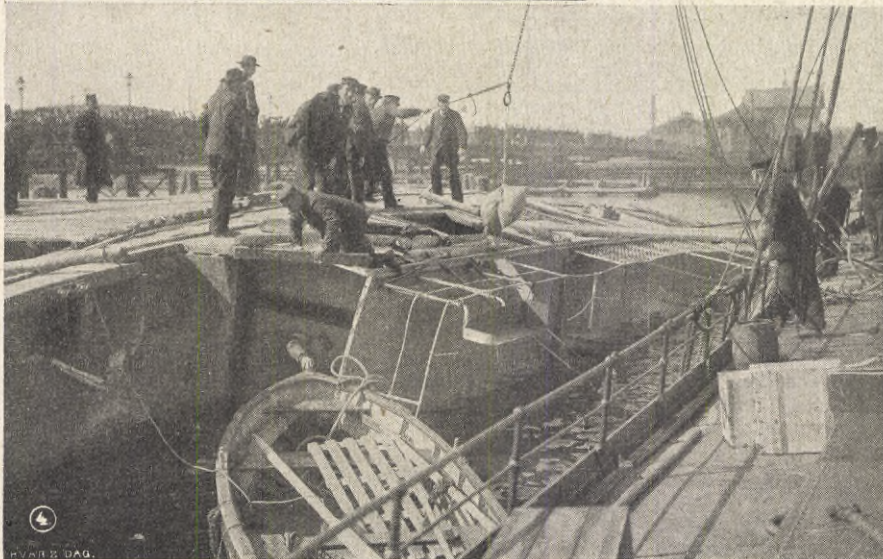
FRÅN RÄDDNINGSARBETET
Amatörfoto

DYKAREN ÅTERVÄNDER
OMBORD.

Foto Jonason, Gbg.

till öfvermått stufvad på däck under det att barlasten eller kolförrådet var mindre än vanligt.

En hugnad i den djupa förstämning, som olyckan bragt samhället, ger emellertid det lugn, den rådighet och sinnens närvaro, som utvecklades under bärgningsarbetet, fastän undergången syntes så nära.

GODS UPPHÄMTAS UR FARTYGET. Foto Jonason, Göteborg.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

EN NEDBRUNNEN HISTORISK BYGGNAD.

Berlins berömda garnisonskyrka nedbrann den 13 april i grund. Alla de dyrbara, historiska samlingar, som haft sin fristad inom de äldriga murarna, blefvo lågornas offer trots de stora ansträngningar, som gjordes för deras räddning. Troféer, fanor ända från trettioåriga krigets tid, allt har totalt förstörts. Man hoppades kunna

GARNISONSKYRKANS YTTRE.

INTERIÖR AF DEN BERÖMDA GARNISONSKYRKAN I BERLIN, SOM NU I GRUND FÖRSTÖRTS.

rädda fanorna från 1870—71, men af minnena från fransk-tyska kriget äro tre minnestafior det enda, som blef oskadadt.

Kyrkan själf — ehuru statsegendom försäkrad för 700,000 mark — hade en värdefull, artistisk utsmyckning med dyrbara fönster och konstmässigt snidade träbänkar. Den var belägen vid Neue Friedrichstrasse.

af de fotografier

DE RYKANDE RUINERNA AF GARNISONSKYRKAN.

Klubb - Bengt Sjöberg

DET ENGELSKA MINISTÄRSKIFTET.

PREMIÄRMINISTERN ASQUITH.

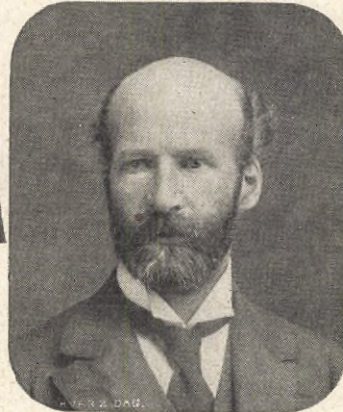
Den ministärförändring, som i dessa dagar fullbordats i England, kom icke som någon öfverraskning. Den 72-årige sir Henry Campbell Bannermans vänner grepos af den häftigaste oro redan då deras afhällne ledare i början af november i fjol träffades af ett

nu genom sin öfvergång dit förstärker detsamma). Förste amiralitetslorden, lord Tweedmouth — bekant icke minst genom sin brefväxling med kajsar Wilhelm — intager en af de "ornamentala posterna" i stället för earl Crewe, som blir kolonialminister. Handels-

Klitter fotografier

EARLEN AF CREWE,
kolonialminister.

LORD TWEEDMOUTH,
Lord president of the Privy Council.

Klitter: Bengt Sjöforsparre.

WINSTON CHURCHILL,
handelsminister.

slaganfall midt i den politiska stridens vimmel, i samma ögonblick som han skulle stiga upp i en talarstol i Bristol. Det sades sedermera, att den outtröttlige liberala kämpen återvunnit sina krafter under ett längre uppehåll i Biarritz, men man fick efter hans återkomst snart klart för sig, att han aldrig skulle blifva densamme som förr. En af de första dagarna i april inlämnade han sin afskedsansökan, som mottogs af konungen, och den engelska prässen skyndade att oberoende af politisk hållning hylla den afgångne regeringschefen såsom den ärlige, arbetsamme och begåfvade statsman han varit.

När talet föll på sir Henrys eventuelle efterträdare, var det helt naturligt, att namnet Asquith först och främst kom fram, eftersom det näst utrikesministern Greys torde ha varit det starkaste i den afgångna regeringen. Asquith har och vid ministärens rekonstruktion lagt i dagen en skicklighet och klokhet, som vunnit det lifligaste bifall. Såväl anhängare som motståndare ha gratulerat honom till en regering, som är vida starkare än den gamla. Han har tagit hänsyn lika väl till personliga kvalifikationer som till skilda grupperingars kraf. De liberala ha särskildt berömt honom för att han vid rekonstruktionen icke företagit någon dragning åt höger, fastän han själf är att finna i imperialismens led.

De förändringar, som ägt rum i regeringen, äro följande:

Ministern för Indien, John Morley, och kanslern för Lancashire ha utnämnts till peers, men behålla sina hittillsvarande portföljer (på radikalt håll beklagas Morleys öfvergång till öfverhuset, och från konservativ sida påpekas ironien i att den medlem af regeringen, som hittills ledt fälttåget mot öfverhuset,

Runciman undervisningsminister. Nya namn i regeringen äro lord Lucas, öfverste Seely, Ackland och Buchanan.

I radikala kretsar uttrycker man sin stora tillfredsställelse öfver att Asquith lyckats förmå den gamle ord Ripon att bibehålla sin plats i regeringen, som därigenom bevarar förbindelsen med traditionerna från Gladstones dagar. Däremot framkallar det vissa farhågor att den imperialistiske utrikesministern, sir Edward Grey, icke längre har en så afgjordt fredsvänlig man som Campbell-Bannerman vid sin sida utan i stället räknar en utpräglad imperialist som sin chef.

Professor Eugèn Ysaye, världens för närvarande kanske förnämste violinkonstnär, gästar nu åter Sverige. Han har med sitt allt igenom fulländadt uttrycksfulla konstnärskap och framför allt genom sitt spels oförläknliga gråce vunnit mästarnamnet.

PROFESSOR EUGÈN YSAÏE.

Efter porträtt.

GREFVE ANDREAS POTOCKI, Galiziens ståthållare, som blifvit mördad.

torde emellertid gilla det begångna våldsdådet, som mördaren vill ha betraktadt som en vedergällning för polackernas öfvergrepp vid de senaste landtdagsvalen.

*

Postmästaren *J. Michælsen*, som i dagarne afled i Köpenhamn, började sin bana som journalist och gjorde sig snart ett visst namn som sådan, isynnerhet som politisk skriftställare. Sin egentliga berömmelse för-

Sällan inträffar det att barnen till stora män komma att i sin tur höja sig öfver mängden. Ett

Striden mellan polacker och ruthener har länge pågått med en häftighet, som nyligen urladdat sig i ett mord på Galiziens högste tjänsteman, ståthållaren i Lemberg grefve *Andreas Potocki*. Dådet är en hämndakt för det förtryck ruthenerna, som länge arbetat för att vinna nationellt inflytande, varit utsatta för från de styrandes i Galizien sida. Hvilken del den mördade ståthållaren hade i detta är rätt svårt att afgöra. Det vill dock synas, som hade han varit ganska passiv. Knappast mördaren — studeranden vid universitetet i Lemberg Miroslaws *Szicrynski* — egna kamrater

Efter porträtt.

JOSEPH MICHÆLSEN, världspostföreningstens upphofsman, som i dagarne aflidit.

värfvade han såsom *upphofsman till världspostföreningstanken*. Hans öfverordnade mötte dock hans idé med ogillande; och äran af världspostföreningens tillkomst gafs sedermera åt den tyske generalpostdirektören *Stephan*. Småningom insåg man dock allmänt, hvems hufvudförtjänsten verkligen var, och på sin 80:de födelsedag år 1906 fick *Michælsen* mottaga en storartad hyllning, som kom från alla delar af världen.

undantag från denna regel möter oss i fråga om sönerna till *Johan Ludvig Runeberg*. Såväl den utmärkte medicinske forskaren *prof. J. V. Runeberg* som den framstående skulptören *Valter Runeberg* ha ytterligare höjt sitt ättensnamn med heder. Den senare har genom förevigandet i bild af svenska märkesmän gjort sig förtjänt af erkänsla äfven på denna sidan *Bottenhafvet*.

Valter Magnus Runeberg föddes i *Borgå* 1838, utbildade sig till bildhuggare vid *Köpenhamns konstakademi*, vistades i *Rom* 1862—1876. med ett par afbrott, under hvilka han besökt *Finland*, hvar efter han uppehållit sig dels i *Paris* dels i hemlandet. Hans tidigare arbeten behandlade väsentligen ämnen ur den klassiska mytologien (*Achillas* och *Chiros*, *Silenus*, *Apollo* och *Marsyes*, *Psyche*) och närmade sig äfven i formen till antikens konst. Senare då han fick till uppgift att monumentalt skildra personligheter ur sitt fosterlands äldre och nyare historia, *Per Brahe* d. y. i *Åbo*, *Johan Ludvig Runeberg* i *Borgå*, *Alexander II* i *Hel-singfors*, anslöt han sig till den moderna franska skulpturstilen.

Hans största och betydelsefullaste verk är *Alexanderstoden* med dess allegoriska sockelfigurer. Under de politiska kamptiderna har detta monument varit brännpunkten i de stora demonstrationerna, så att sonens bildskapelse på sitt vis blifvit ett motstycke till faderns "*Vårt land*". Utom de större arbetena har konstnären utfört en mångfald öfvertygande och själfulla porträttbyster, bl. a. af *A. E. Nordenskjöld*, *Anders Fryxell*, *Elof Tegnér*, *Carl von Linné*, *Leo Meckelin*, *C. G. Estland*, *Björnson* och *Jonas Lie*.

Efter porträtt.

VALTER RONEBERG I SIN ATELIER.

Efter en i dagarne tagen foto.

De nu avslutade tennistäflingarne i Jönköping ha omfattats med det lifligaste intresse från såväl de spelandes som allmänhetens sida. Vi meddela en gruppbild af de täflande, hvilka ibland sig räknade äfven prins Wilhelm, som nu ytterligare dokumenterat sig som en duktig och skicklig idrottsman.

De sittande fr. v.: fru Stina Strömberg; fru Emy Doverité; irkn Harriet Bourin, Göteborg; fru Viva Lagerberg, Stockholm; irkn Ebba Håk; prins Wilhelm; fru Märtha Adlerstråhle, Sthlm; fru Mary Boström, Sthlm; fru Ingeborg Qvarnström, Sthlm; fru Ellen Brusewitz; irkn Stina von Geijer; irkn Elin Olsson. *Sittande:* dir. S. Strömberg; irkn Gertrud Fagerberg; dir. Komr. Lundberg; irkn Elsa Magnusson. Gbg; kapt. G. Axelsson; irkn Märta Södergren; löjtn. Fick, Sthlm; irkn Ebba Hagström; stud. C. O. Nylen; dir. P. Qvarnström, Sthlm; stud. A. Jansson; irkn Arna Hagström; red. Bergsten; dokt. L. Lindholm; ir K. Lundahl; kapt. Adlerstråhle, Sthlm; ir F. Ritter; 1-ste leg. sekr. H. G. Dering, Sthlm; ir Th. Wahledow; ing. S. Busch; ir F. Grönfors, Sthlm; ir J. Eklöf; ir F. Möller, Sthlm; kapt. A. Lagerberg, Sthlm; hofr.-not. S. Odéen; audtör L. B. Schånberg; kand. Osv. Magnusson, Lund. (Foto. Holm, Jönköping).

EN BÖNPINNE.

FÖR HVAR 8 DAG AF GÖSTA BERG.

Nioåringen blurrade i handfatet så att det lät som om han snyftat. Hvad tjänade det till att skynda sig när det ändå var för sent? Till bön skulle han inte hinna om han sprang aldrig så. Nu hade han tid nog att hinna till skolan. Den dumma Hulda, som försöfvit sig. Detta var andra gången och det var ju alldeles omöjligt att vakna af sig själf midt i svarta vintermörkret.

Den nytända brasan flammade till. Det sög skallrande i lufthålen och luckorna började osa rödt. Den våta handdukssnibben stötte emot och fräste.

Så kammern ett slag genom håret, och kolten på och skorna. Chokladen var för varm och fick stå osmakad. Mamma bad och Erik bara vägrade. Far, som nog eljest skulle gjort sig åtlydd, var bortrest. Men Erik ovetande stoppades smörgåsarne i ytterkavajen. På första rasten kommo de också mycket riktigt till användning, fast Erik aldrig brydde sig om att tacka sin mamma för den omtänksamheten.

Det var just lagom att öppna kakeglusluckorna och det skulle varit så skönt att få värma sig litet till. Men Erik fick fast skolväskan och kysste sin mamma på kinden.

Farstudören gick motvilligt upp skjutande en under natten samlad liten drifva framför sig. Klockan var half sju och Erik hade en halftimmes väg till skolan.

Han fick genast snövalkar under snlorna och hade så när ramlat på näsan utför trappan. Kylan från i går var borta, luften kändes härligt ren och den osynliga snön slog honom i ögonen.

Alldeles utanför trädgårdsgrinden stod en lykta. När han tryckte ner klinkan, fick han hela ärmen full med lös snö från äpplegrenen ovanför.

Ett kvarter till vänster vidtog den lilla stadens längsta gata, aldrig så lång som i morgonmörkret. Denna hade han att gå från den ena ändan till den andra.

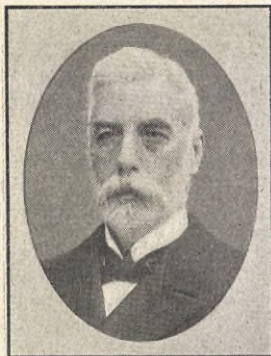
Ett par lykthåll bort upptäckte han en kamrat. Han sprang ifatt honom, pulsande blindt på genom det förrådiska hvita därnere. Han sade tjenis! och såg att det var en gatpojck, som skulle ha klätt honom, om han inte varit tvungen att värma händerna i byxfickorna. Erik sprang snedt öfver gatan, glad att ha sluppit undan för billigt pris. När han vände sig om för att bli öfvertygad om att icke vara förföljd, kom en på måfå kastad snöboll och träffade honom på örat, så det klaskade innanför kragen och sjöng i hufvudet på honom. Sedan blef det mörkt mellan lyktorna igen.

Här var kondis, och här bodde Hjorts diversehandel, där ingen fick så mycket russin och mandel som Erik. Det berodde på att hans mamma hade motbok och skickade honom ärenden ibland, som han var generad för att utträta. Ty han löpte risken att stöta på Hulda och få hennes hjälp med bärandet, och det måste förefalla kamraterna som om lillen var ute med barnjungfrun. Eriks pappa var sällan bortrest, så det var bara att lyda.

Därhemma var det nu godt och varmt i rummet, och cigarrlådan, som han skulle förvandla till ett hus eller en mekanisk kälke, bara han kunde besluta sig för hvilketdera, stod och väntade på honom. Den dumma Hulda, som alltid skulle försöfva sig om morname gick omkring och städade. Han såg tydligt för sig den fula öglan på förklädesbandet, som han roade sig med att draga upp. Det skulle han gjort nu också med hämndaktigt tillfredsställelse. Mamma hade redan gått ned för att sköta om sina aspedstrar.

Och han traskade surmulet och yrvaket snusande den oändliga gatan fram, lykta efter lykta, utan att se ett lefvande lif. Här bodde Olssons, som hade en arg lapphund. Erik höll sig försiktigt midt i gatan. Han var nu våt upp till knäna men frös icke.

(Forts. å sid. 479).

O. H. EVERS.

F. d. generaldirektören för domänstyrelsen Oscar Hugo Evers i Stockholm fyllde den 18 april 75 år. Vice ordf. i Örebro läns hushållningssällskap 76—82. Generaldirektör och chef för domänstyrelsen 83—95. Led. af Riksd. F. K. 78—87, 88—94. Led. af Landtbr.-akademien 83.

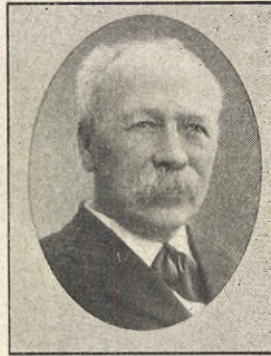
L. O. TJERNELD.

F. d. bankdirektören i Karlstad Lars Olof Tjerneld fyllde den 21 april 70 år. Stud.-ex. 57. 20-årig tjänst i Skandinaviska Kreditaktiebol. i Sthlm, direktör i Verm. enskilda 86 afsked 05. S'adsfullmäktiges ordf. i Karlstad under flera år.

E. O. V. WAVRINSKY.

60 år fyllde den 12 april f. d. försäkringsdirektören Edvard Otto Vilhelm Wavrinsky i Stockholm. Und.-löjtn. vid Göta art.-reg. 68, löjtn. 76. Led. i Riksd. A. K. sed. 90. F. n. högste chef i I. O. G. T. Vi återkomma med utförlig biografi af den vidtbekante förkämpan för fredsoch nykterhetsrörelsen.

E. H. W. TEGNÉR.

Den 3 april beviljade Kungl. majt afsked af professorn i ästerländska språk vid Lunds univ. Esaias Henrik Wilhelm Tegner. Född 43, stud.-ex. 59, III. dr 65, prof. 79. Led. af Sv. Akad. 82. Led. af kungl. bibelkom. sedan 84, omb. vid kyrkom. 98 o. 03. (Helsidesportr. jämte biogr. återfinnes i H. 8. D. IV: 17).

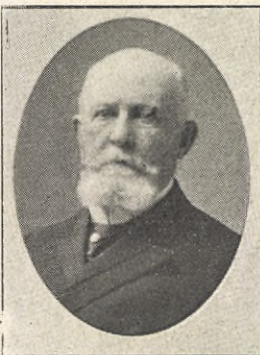
C. M. ULLMAN.

F. prof. Carl Magnus Ullman fyllde den 12 april 75 år. Med. lic. 66, distriktläk i Göteborg 67—74, andre läk. vid Sahlg. sjukh 70—71, bitr. lär. barnmorskskolanst. 71—76, dess dir. 76—98. Med. nedersdr 93. Led. af direkt. öfver Sahlg. sjukh. Gbg 84, och ordf. 94—99, led i Vitterhet- o. vetenskapssamh. 76.

K. A. H. REUTERSVÄRD.

F. öfverstelöjtnanten Knut Axel Herman Reutersvärd i Kalmar fyllde den 11 april 70 år. Officer 58, löjtnant 74, öfverstelöjtnant 96. Afsked och domäintendent i Kalmar län samma år. 65—85 ordf i Korsberga kommunalstämma för Östra Håråds hushållsgille m. m.

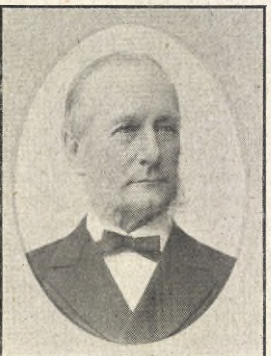
H. W. J. N. REHBINDER.

65 år fyllde d. 20 april kommerserådet friherre Hugo Rehbinder. Stud.-ex. 60. v. häradshöfd. 74, tjänstgjort i kom.-koll. sedan 78, kommerseråd sedan 85. Led. af kommittéer i och för lagstift. för handelsfartyg m. m.

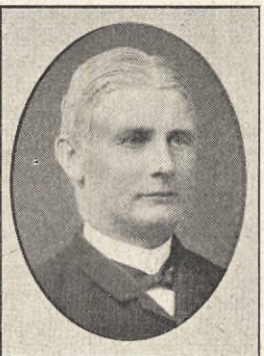
P. A. MÖLLER.

Den bekante forskningsresanden f. kaptenen vid Västgötadals regte Petter Möller i Stockholm, fyllde d. 11 april 50 år. Deltog i Stanleys expedition i Kongostatens tjänst 83—86 samt gjorde för egen räkning en märklig forskningsresa från Mossanedo till Cap (600 sv. mil). Berömd elefantjägare. En af landets betydande idrottsfråre.

C. G. BREDBERG.

75 år fyllde den 13 april godsägaren, kapten Carl Gustaf Bredberg. Sekondlöjtn vid flottan 55. Pemiärlöjtn. i flottans indragningsstat 67—88, kapten 74. Led. af landtbruksakad. sedan 83, dess hedersled. 1900. Sed. 88 är B led. i styr för Ult. landtbr.-inst. Utförlig biogr. återf. i ärg. VIII: 50

N. S. HÅKANSSON.

Landbrukaren Nils Svante Håkansson å Björstorp (Kristiansl.) fyllde den 18 april 70 år. Ordf. i styr. för sparv i Vittsjö från 67. Led. i styr. för Hesseholm—Vittsjö o. Hesseh.—Markaryds Järnv. Nämndeman, kom. ordf., landstingsm. Led af A. K. 88—90 af F. K. 92 urt.—95. I tillif utsk. 89 o. 90. Suppl. i lagutsk. 94 o. 95.

T. V. HOLLSTRAND.

65 år fyllde den 13 april d. r. T. V. Hollstrand i Uppsala. Student och lärare i Uppsala. Kamrer vid Visby badanst. 15 år. Sedan 15 år förest. för Nykterhetsvännernas studenthem i Uppsala, senare förest. för kuranst. Sans-Souci i Uppsala.

C. J. F. CORNELIUS.

Borgmästaren Carl Johan Fredrik Cornelius i Falun fyllde den 19 april 50 år. Stud.-ex. 77, v. hä adsh. 84. akad. ombudsman, och t. f. akad. not. 86, rådmän i Uppsala 89, borgmäst i Falun sedan 1900. Flerfaldig kommunala uppdrag i Uppsala och Falun. Skattm. i Kopparbergs läns hushållningssällsk.

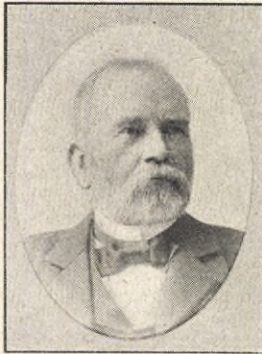

PORTRÄTTGALLERI

G. C. F. VON HEIDEMAN.

75 år fyllde d. 22 april f. d. fältintendenten Georg Carl Fredrik von Heideман i Eksjö. Officer 51, kapten 70. Reg. intendent 85 vid Kungl. Smålands Grenadierkår. Ålsked 86. Fältintendent 97 i Intend. kårens reserv. Afgång ur krigstjänsten 98. Under 30 år stadsullm. i Eksjö Ordf. i Sparb.-styr., hälsovårdsn. m. m.

J. E. CLARHOLM.

70 år fyllde den 11 april kamreraren Johan Edvard Clarholm i Stockholm. Kamrerare i Prästeskapets änke- och pup-kassa 74—03, i K. Serallieratsarettet 89—06, dessförinnan kamrerare och statistiker i Förs.-A.-B. Skandia. Led. i direktionen för Allm. änke- och pupillkassan m. m.

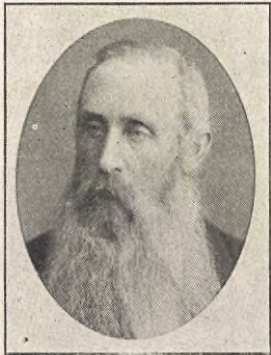
G. D. WILKENS.

Överläkaren Gustaf Daniel Wilkens i Stockholm fyllde den 14 april 55 år. Stud. ex. 73, med lic. 85, med. doktor 89. Underl. vid Sabbatsbergs sjukhus 85—88. Amanuens i Med. Styr. 91—97. Överläkare vid Stockh. stads Allm. Försörj. sedan 91.

E. DUFBERG.

Direktören för Malmö stads arbets- och försörjningsnärättning Emil Dufberg fyllde den 17 april 50 år. Förut mångårig ordf. i Oxie sockens kommunalstämma och nämnd, ordf. i Oxie häraus vägstyre, nämndeman och landstingsman.

D. KJÖLLERSTRÖM. †

Organisten och klockaren i Töb (Hall 1) Daniel Kjollerström afled den 24 mars i en ålder af 82 år. Organist ex. vid Musik. akad. 46 folkskoll. ex. 48, organist o. klockare i Töb sedan 53. Kommunalst. ordf. i 16 år, mångårig landst. man. Ordf. i bevilningsberedningen för Töb och Hanhalls socknar m. m.

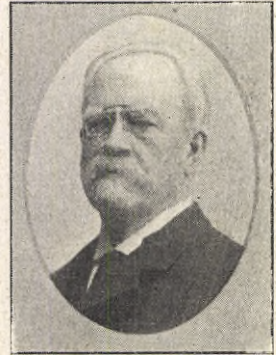
A. PALMGREN. †

Den 15 april afled kyrkoherden i Vestra Frölunda Axel Palmgren. Född 38, stud.-ex. 60, prästvigd 64, kyrkoherde 78. Ledamot af länets landsting och hushållningssällskap, ordf. i kommunalstämma o. skyttegille.

H. D. WESSTRÖM. †

Bankkassören, häradssdomaren m. m. Hans David Westström i Båstad afled därstädes den 9 febr. i en ålder af 69 år. Mångårig kommunal- ordf., led. af styr. för Båstads sparb.

J. BERLIN. †

F. sekr. i Överståth.-emb. Jakob Berlin afled den 5 april vid 67 års ålder. Fil. dr. 66, v. häradshöfd. 72, brottmålsnot. 77, polistint. i Sthlm. 81, sekr. i Överståth.-Emb. 85—07. T. f. landshöfd. i Vesterb. län 99—1900, led. i Norrlandskomm. från 01. Led. af Riksd. F. K. sedan 97, led. och suppl. af olika utskott.

Forts. fr. sid. 477.

Här bodde kaptenen, som var flintskallig och gift med Olssons dotter. Sedan var det bara tre lyktor kvar till hörnet där han åter skulle ta af åt vänster. De passerades, den ena efter den andra. Alla voro sömniga halfmånar, som flämtade fast det inte kändes någon blåst och läto snön fastna tjockt på glasets utan att hinna smälta den.

I hörnet mötte han den förste gatsoparen med kvast och en stor skyffel.

Där uppe bodde Strandvalls, där han varit på julkalas och haft förfärligt roligt, utom när han välte farbror Oskars öglas öfver efterrätten. Det var mörkt i alla fönster.

Från torget, där gatan mynnade ut, hördes ett pinglande. Porten till bleckslagarns gård stod på vid gävel. En rödaktig lykta lyste i ett skjul, där man svor och hamrade på plåt med träklubbor.

Härifrån bröt nu plötsligt skolans höga façad fram. De flesta af klassrummen voro ljusa, men fördunklades alldeles af de väldiga bågfenstren i stora salen. Under de båda brinnande kronorna satt nu hela skolan och hörde bibelförklaring ur Uppenbarelsebokens fjärde

kapitel — alla utom han som kommit för sent, fast han inte kunde hjälpa det.

Den lilla slutningen upp till skolgården var tung att gå. Klockan började slå sina sju slag, när han sparkade snön af benen mot den ekande dörren och smög in i den halfskumma, skoldoftande korridoren. Verkligen de sjöngo redan slutpsalmen. Erik kände sig utstött, och intalade sig en manlig likgiltighet.

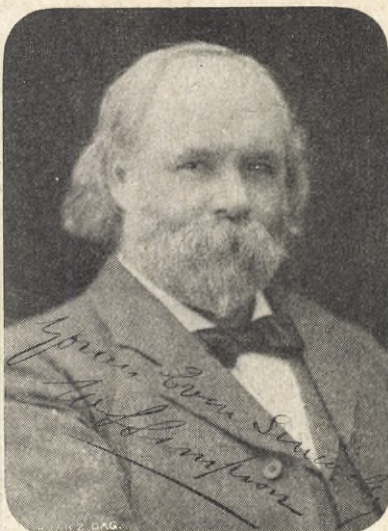
Det var en lång korridor och ju längre han kom, desto mer försökte han smyga sig fram. Psalmen tystnade, det var en sekunds andlös spänning af tystnad och så brakade en åska af femhundra par fötter lös öfver hans huvud. Dörriglarne smällde upp och ut ur bönstolen störtade floden ändtligen befridd efter femton minuters nödtvängen fördämning.

Bullret lät först obegripligt och skrämmande. I nästa ögonblicket var det glömskan af snöbollen på örat och Hulda och Olssons arga lapphund och en fullt odelt likgiltighet för en oförvälad bönpinne mer eller mindre. Klassen kom rusande och uppslukade honom och han märkte inte att ordningsmannen var försmädlig, när han frågade om det var någon mer, som varit borta från bön.

STRIDSFURSTE ELLER FREDSFURSTE?

Genom världsbladen har nyheten om en ny uppfinning inom krigsmaterielets område spridit sig och väckt stor uppmärksamhet. Uppfinningen har kallats den nya elektriska kanonen och som uppfinnaren har mr *Simpson* uppgifvits.

För att närmare taga kännedom om denna intressanta uppfinning har jag uppsökt mr Simpson på hans kontors- och arbetslokal i Victoria Street i Westminster. Det första intrycket af mr S. är det af en den blidaste och godmodigaste personlighet. Ögonen stråla af välvilja och att i det af långa, hvita lockar prydda hufvudet mordiska tankar dväljas är svårt att föreställa sig. Dock ha praktiska försök med mr Simpsons uppfinning gifvit vid handen att detta vapen är det mest dödande som hitintills uppfunnits. Mr S. protesterade mot min benämning: elektrisk kanon, och sade att det var en elektrisk projektilkastare. Därmed kan en hastighet af 30,000 fot i sekunden uppnås med projektiler af alla dimensioner som kunna användas i krig, såväl till lands som vatten. Inom denna gräns anses en projektil af 2,000 eng. skålpund komma. Afståndsgränsen för dessa projektiler kan en-

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.
Mr SIMPSON.
Elektriska kanonens uppfinnare.

dast fastslås genom samlade erfarenheter, men det anses att projektiler skola kunna t. ex. afskjutas från London till Paris.

Fem framstående personer i England ha tagit hand om uppfinningen för att exploatera densamma. Apparaten tillverkas nu i England och mr Simpson ansåg att redan under sommaren apparaten skulle vara färdig att utbjudas. Det är icke meningen att brittiska regeringen skall erhålla något monopol utan alla länder skola få tillfälle inköpa apparaterna. Och då kommer jag åter till utgångspunkten för denna artikel: frågan huruvida mr Simpson är en stridens eller fredens man. Själj påstod jag det senare vid mitt besök hos honom och han smålog jakande.

Vårt samtal kom härigenom in på Nobel, en af mr Simpsons personliga vänner och arbetskamrater på sin tid. Vår egen "kanonkung", herr Torsten Nordenfelt, var äfven en af mr Simpsons nära vänner och han kunde icke i nog vackra ordalag skildra herr Nordenfelts geni, energi och betydelsefulla verksamhet å det område mr S. själf gjort till sin specialitet.

London den 15 april 08.

Louis Zettersten.

TYSKA FOTBOLL- SPELARE I GÖTEBORG.

Det tyska fotbollsaget Altonaer Fussball-Club von 1893 hade inbjudits till ett par matcher under påskhålgan i Göteborg. Påskdagen mötte och besegrade det idrottsklubben Vikingen, annandag påsk besegrades det af Örgryte idrotts-sällskaps första lag. Främlingarna visade sig vara i allmänhet ganska goda spelare med läggning åt ett hårdare spel än svenskarne äro vana vid.

H. 8 D:s GÖTEBORGSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Pristäflan om namnet för H. 8. D. Veckobibliotek har väckt den största uppmärksamhet landet rundt, och nya namnförslag inströmma dagligen i allt våldigare massor. Och det är H. 8. D:s redaktion till den största uppmuntran att taga del af den utomordentliga mängd sympatiuttalanden, som samtidigt göras för den nya tidskriften, hvars program: goda bidrag af *svenska*

pännor, samt trefligt och underhållande tidsfördrif, sålunda slagit allmänt an. — Intill den 1 maj står det fortfarande enhvar fritt att insända sitt förslag till **ett kort, svenskt och sågande namn** (icke nödvändigtvis **ett** ord) för "H. 8. D:s Veckobibliotek för underhållande läsning och tidsfördrif". **1,250 kr.** utdelas i pris för de bästa namnen.

H. 8. D:s Fotografipremiering

för insända fotografier till N:o 29 utföll med 1:a pris kr. 15.— till fotograf *Sven Åsberg*, Stockholm; 2:a pris kr. 10.— till *Otto Mattson*, Anatomiska institutionen, Lund.

	1:sta pris:	2:dra pris:
A. (aktualitet och värde i öfrigt) 3 point	2 point	2 point
B. (raskhet vid insändandet) . . . 3 "	3 "	3 "
C. (utförande) 2 "	2 "	2 "
	Summa 8 point	7 point

för foto. å resp. sid. 456 (Byst) och 454 ("Vår frus kapell").

IX ÅRG. 30^E HÄFTET INNEHÅLLER

Peder Arvid Ribbing. — Emanuel Swedenborgs stoft till Sverige. — Svensk-amerikanarnes sista hälsning till konung Oscar. — Skolläkaremötet. — Svenska bilder. — Två konstutställningar. — Den fruktansvärda katastrofen i Göteborgs hamn. — En nedbrunnen historisk byggnad. — Det engelska ministärskiftet. — Professor Eugèn Ysaye. — Utomlandsnytt. — Tennistållingarna i Jönköping. — "En bönpinne" af Gösta Berg. — Veckans porträttgalleri. — Stridsfurste eller fredsfurste? — Tyska fotbollsspelare i Göteborg.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.